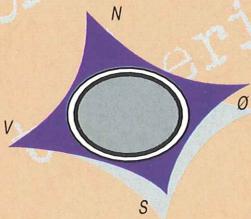
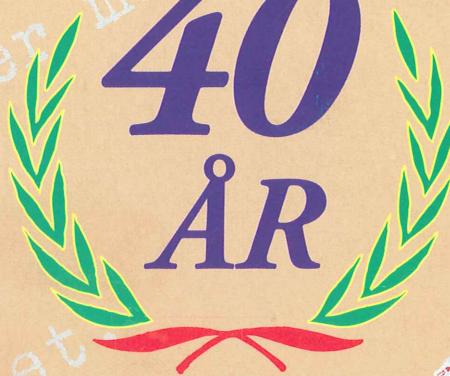

1957

**40
ÅR**

1997

40års jubileum 1957-1997

**KAUTOKEINO BRIDGEKLUBB
GUVDAGEAINNU BRIDGESEARVI**

Forord

Kautokeino Bridgeklubb, gratulerer med de første 40 år!

Kautokeino Bridgeklubb har for første gang utarbeidet et bridgeblad for klubben, et oppslagsverk for dagens bridgevenner og eventuelle etterkommere. Bladet ble laget i forbindelse med at klubben fylte 40 år i år.

Klubbformannen er stolt av innsatsen til klubbens medlemmer, deres iver etter å gjøre en innsats for klubben og ikke minst deres iver for å skape noe i fellesskap.

Dette bladet er skapt av frivillige i bridgeklubben, samtlige medlemmer har bidratt i mer eller mindre grad for å ferdigstille bladet.

En stor takk til dere alle, men særlig til Aslak Loso som har hatt hovedtyngden av arbeidet.

Han har vært med fra begynnelsen med planleggingen og til ferdigstillelsen av bladet.

Kautokeino den 12.09.-97.

På vegne av Kautokeino bridgeklubb:

***Johannes Utsi
formann***

*Utslitt redaktør slapper av på hytta etter strabasiøse
forhandlinger med styret. Har han fått det slik han ville
mon tro?*

Innledning

Styret i klubben vedtok å markere jubileet ved å utgi et blad som skulle kunne brukes i dag og i fremtiden av våre medlemmer og andre interesserte som et oppslagsverk. Bladet har brukt svært mye av klubbens ressurser, både menneskelige og økonomiske. Finansieringen av bladet skjer ved loddsalg.

Den tradisjonelle Kautokeinoturneringen arrangeres følgelig i år også og alle deltagere får jubileumsbladet som en del av startkontigenten.

Kautokeino Bridgeklubb fyller 40 år, det var altså i november 1957 klubben ble stiftet.

Ole K. Sara ble valgt som klubbens første formann i en alder av 21 år med Ola Aarseth som en av 5 styremedlemmer. Ola er den som har vært desidert lengst som medlem i klubben, han har stort sett vært medlem siden stiftelsen og helt frem til 1995. Dessuten har han hatt forskjellige verv i klubben, fra formann til styremedlem og andre administrative roller.

Både Ole K. Sara og Ola var meget habile bridgespillere og gode ambassadører for Kautokeino bridgeklubb.

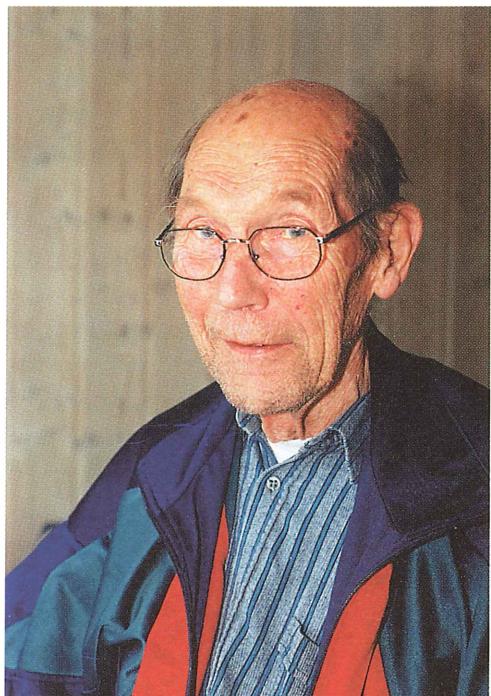
Kautokeino bridgeklubb takker disse ved å utnevne begge to til klubbens første æresmedlemmer. Bladet ærer disse ved å vie dem god spalteplass. Ole har skrevet en prolog mens vår eminente «redaktør» Aslak Loso har tatt en prat med Ola. Dessverre klarte vi ikke å få bilder av Ola, Ole K. og resten av det første styret fra stiftelsesåret.

Ellers inneholder bladet et historisk tilbakeblikk, artige sanne episoder fra bridgens verden opplevd av klubbens medlemmer, litt statistikk over klubbens meritter i den store verden og fra klubbkveldene. Bladet inneholder også litt bildemateriell.

Æresmedlemmer

Ole K. Sara

Ola Aarseth

Prolog

Til Kautokeinos Bridgeklubbs 40-årsjubileum høsten 1997

I Kautokeino en kveld tidlig på høsten i året 1957, satt det fire menn rundt et bord. De var naboer og snakket sammen, som naboer den gang gjorde, særlig her nord. Det var før TV'en kom og ble en plage, og forstyrret naboers omgang med hinanden.

Det var den gang man fortsatt hadde tid til en samling og kos rundt rundt kaffekannen.

Hvem var de fire og hva snakket de om? - Det er det som nå skal bringes til minne.

Bridge er et edelt kortspill for fire, nettopp noe for oss i kommende vinterkvelder, mente de fire. Ola og Lauritz hadde erfaring, og visste om de regler som gjelder.

Olav og Ole var for læringer å regne, men innstilt på å prøve og lære seg det meste. Med iver og glød, kveld etter kveld langt ut over natta, satt de to og leste og leste, om bridgens systemer og mysterier, og de daglige samtaler handlet om det samme.

Ryktet om kortspill spredte seg raskt, med harme hos noen og interesse hos andre. Tanken om bridgeklubb vokste seg fram, og

slik ble det til at man møtte hver andre en dag i november i nittenfemtisju.

Siden har bridgen så godt som hver eneste uke samlet folk til en durabelig dyst, en glede og medisin både for de friske og litt sjuke.

Bridgeklubben har utvilsomt, i førti aktive år, spredt glede og næring til mental helse.

De fire ble valgt til ledelse av klubben, og klubben fikk tilhørighet i nasjonalt forbund.

Iveren om spillet og kampen om poengene, ble aktørenes basille fra første sekund. Praten om de feilslåtte spill varte i dager og ble en plage også for natteroen.

Men hva hadde vel det å si, for sovnen gikk over og neste mandag hadde man troen på at nå er det den kvelden da makker og jeg ganske såvisst skal bestige seierspallen.

Våren var en stille tid i bygda, snowmobilen stanset og man hadde jo ikke helårsvei. Nettene var lyse og dragningen stor, for bridgeklubben anledning for en festlig ståhei. Årsfesten var lenge den store forventning, også for bridgeklubbens ensomme enker.

Stemningen var høy, og glemt var de tapte spill og bridgespillets uransakelige renker.

Slik ble bridgeklubben av betydning for flere, noe mange i ettertid husker med glede. Lysten til konkurranse med andre klubber, vokste seg gradvis fram hos de aller fleste.

Alta lå nærmest og der var de gode, det viktigste var dog at samtlige gjorde sitt beste. Resultatet ble som forventet, men ingen gråt for det, for blod på tann hadde man fått.

Kampen mot Alta fortsatte i flere år, og da rivalen fra kysten endelig kraftig ble slått, ville

seiersrusen ingen ende ta. Kautokeino Bridgeklubb var blitt minst en alen større.

Etter tiårs tid, var det duket for nye og større mål, med Kautokeinoturneringen især. Det første arrangement ble en suksess, med mange og gode deltakere fra fjern og nær. Etter hvert den største turneringen i egen krets, som vekket interesse fra det ganske land.

Reinkjøtt ble nå også kjent som hederspris, ganske rart, men historien er alldelens sann.

En fjær i hatten for en liten klubb, en fjær som forplikter – lykke til i kommende år.

Ole K. Sara

Nåværende styre:
Foran fra venstre:
Johan Mathis
Hætta, Johannes
Utsi og Nils Hetta.
Bak: Ronald Sabba-
sen og Ellen J. Sara
Eira i en behagelig
stilling.

L O V E R

for

K A U T O K E I N O B R I D G E K L U B B .

§ 1.

Klubbens navn er Kautokeino Bridgeklubb.

§ 2.

Klubbens formål er å spille bridge.

§ 3.

For å delta i klubbens møter og spillekvelder må medlemskontingent være betalt.

§ 4.

Medlemskontingenten fastsettes på årsmøtet.

§ 5.

Ethvert medlem er forpliktet til å motta de verv som tildeles ham. Men han kan nekte å motta gjenvang i like lang tid som han har fungert.

§ 6.

Styret består av 4 medlemmer, formann, nestformann, kasserer og sekretær som velges på årsmøtet for et år ad gangen. Årsmøtet velger også turneringsleder og materialforvalter.

§ 7.

Styret har besluttende og bevilgende myndighet i alle saker som ikke er henvist til årsmøtet, se § 9.

§ 8.

Styret er beslutningsdyktig når minst 3 av styremedlemmene er tilstede. Over styrets møter føres protokoll. Turneringslederen fører protokoll over klubbens turneringer og matcher.

§ 9.

Klubbens årsmøter holdes i oktober og innkalles av styret. På årsmøtet behandles:

1. Styrets beretning.

2. Regnskap i revisert stand.

3. Innkomne spørsmål.

4. Valg av styre med to varamenn, revisor, turneringsleder og materialforvalter.

Alle valg hvor det er stillet flere enn ett forslag, avgjøres skriftlig. Alle avstemninger, unntatt endringer av vedtekter og vedtak om klubbens opplosning, avgjøres ved simpelt flertall. Ved stemmelikhet gjør formannens stemme utslaget. Førslag som ønskes behandlet på årsmøtet, må være skriftlig avfattet, og motivert og må være innkommet til styret innen 8 dager før møtet holdes. Over møtet føres protokoll som undertegnes av de møtende.

År 1957 den 13. november kl 19.30
blev Kautokeino Bridgeklubb stiftet.
Tidslinje ved stiftelsen var følgende:

1. Arvid Daa
2. Olaars Harseth
3. Reidar Sunn
4. Olav Malin
5. Lauritz Klævelsen
6. Lauri Koskitalo
7. Ole Sara
8. Jørgen Oskar d.y.
9. Emil Bierksen
10. Sverre Bierksen
11. Leif Haugen
12. Roald Smestad
13. John Nijåm
14. Thorbjørn Tunkli

Klubbens navn ble enstemmig bestemt
„Kautokeino Bridgeklubb.“

Styret for klubben ble valgt ved
akklamasjon, slik:

Ole Sara, formann

Olaars Harseth, nestleder, formann

Lauritz Klævelsen, kasserer

Olav Malin, sekretær

Reidar Sunn, turneringssleder.

Historisk tilbakeblikk

Kilder til dette historiske tilbakeblikk er først og fremst klubbens møteprotokoll, 10-års jubileumsskrift forfattet av daværende formann Ole K. Sara, samt intervjuer av enkelte stiftere.

Som det allerede er nevnt i prologen og slik faksimilen av stiftelsesprotokollen viser, ble Kautokeino Bridgeklubb dannet i 1957. Når egentlig folk i Kautokeino begynte å spille bridge, kan ingen fortelle helt eksakt, men det er antydet at allerede før 2. verdenskrig var her noen elskere av spillet som av og til møttes til bridge.

I 1957 begynte fire av våre foregangsmenn å møtes en gang i uken for bridgesamvær. Det var Ola Aarseth, Ole K. Sara, Lauritz Klemetsen og Olav Malin. De spilte en slags enkeltmannsturnering. De dannet klubb og kalte den for Bridgeklubben Rask. De hadde protokoll, men dessverre er

dette historiske dokument gått tapt. Disse fires bridgekvelder fikk også andre til å bli interessert, og den 12. november 1957 kl. 19.30 møttes 14 menn på Gjestgiveri hvor stiftelsen av Kautokeino Bridgeklubb ble et faktum.

Klubbens første formann ble Ole K. Sara. Reidar Aune var den spiller som hadde kjennskap til duplikatbridge og han ble derfor valgt til klubbens første turneringsleder. Roald Smette ble materialforvalter. I startfasen hadde klubben 30 kortstokker og 25 kortmapper laget av konvolutter. Årskontigenten var kr 25,- og på spillekvelder betalte hver spiller kr 1,-.

I 1958 ble klubben medlem av Vest-Finnmark Bridgeklubb. Hver tirsdag var Gjestgiveriet klubbens spillested i mange år. De første klubbmestere ble Ola Aarseth og Lauritz Klemetsen.

På grunn av at Gjestgiveriet ble rammet av brann og brente ned under en bridgefest, flyttet klubben til luftforsvarets befalsmesse. Senere har klubben spilt på Kautokeino Turisthotell og i dag er Kulturhuset klubbens faste spillested.

I de første årene av klubbens historie og langt opp i tenårene var dens medlemmer glad i å holde fester. Det var nærmest en uskreven regel at det skulle holdes fest minst én gang i året. En gang klubben skulle arrangere vårfest, oppsto det store problemer. Den gang måtte man bestille polvarer fra Tromsø og hver forsendelse ble rutinemessig rapportert til lensmannen. På grunn av denne spesielle bestilling, ringte vinmonopolets bestyrer til lensmannen for å høre hvem personen var som skulle ha så mange flasker. Lensmann Dahl, som selv var klubbmedlem og en ivrig bridgespiller, svarte myndig at han selv skulle være med å drikke. Forsendelsen ble ekspedert straks. – Men ennå var ikke alle problemer løst.

Festdagen kom, polvarene lå i Alta og tiden var midt i førefallet. Snowmobilen som gikk i rute mellom Alta og Kautokeino, hadde avsluttet sesongen og det var ikke mulig å få polvarene til rett tid på ordinær måte. Klubbens festglade medlemmer var i

alvorlig krise, men formann Ole K. Sara hadde en løsning i nøden.

Han ringte flyveteranen Geir Tveit i Alta med spørsmål om å få varene flybåret til Kautokeino mot å få være med på festen. Tveit landet med sitt skifly på noe tynn is på Hánnojávri 10 minutter før festen skulle begynne. Alle festdeltakere fikk varene servert til rett tid og Tveit var med på festen til kl. 24.00. Da den tapre flyveren startet fra Hánnojávri, brast den tynne nálisen under flyskiene etter hvert som han skled fremover. Tveit kom velberget til Alta og det hører med til historien at Tveit aldri nöt alkohol.

Som det står i klubbens vedtekter § 2, er formålet med klubben å spille bridge. I løpet av de 40 år som nå er gått, er det i klubbens regi spilt atskillig tusen spill – ja grovt regnet 300.000. Klubben har nå 23 medlemmer. Formann er Johannes Utsi, og klubbens Lemet Ivar Hætta er landets yngste turneringsleder. Alle medlemmer bor ikke på kirkestedet. Noen bor i Áidejávri og én i Máze. Karsten Lyngstad, som bodde i Máze, har trofast møtt opp i egen bil til spillekveld hver uke uansett vær- og føreforhold. Tur-retur er denne kjørelengden 140 km. Om vinteren når gradestokken vibrerer på minus 40 grader og frontruten truer med å fryse igjen, er denne kjøringen tøff nok. Gjen-

nom alle de år Karsten har vært med i klubben, har han kjørt bil i bridgens navn en lengde som tilsvarer omrent 3 ganger rundt jordkloden langs ekvator.

I seg selv er bridge et høyssinet og fengende kortspill, men de ukentlige spillekvelder medfører også et meget hyggelig sosialt samvær. Våre medlemmer har derfor prioritert spillekvelden høyt - ja så til de grader at mange kommunale møter har måttet omberamme sin møtetid der en bridgespiller var møtedeltaker og møtet kolliderte med spillekvellen. Kautokeino Lions Club er en av de foreningene som i sin tid byttet om på den månedlige møtedagen på grunn av bridgen.

Kautokeino BK startet opp i jubileumsåret 1967 med den så populære åpne Kautokeino-turneringa, som har vært oppført på kretsens terminliste. Tilslutninga fra bridgekretser i Finnmark og Troms var i en periode så enorm at selv om klubbene rangerte sine deltakere, var det ikke plass til alle. Også fra Sverige kom det deltakere. Kautokeino-turneringa i 1974 ble vunnet av et par fra Malmberget/Gällivare. I de senere år har oppslutninga avtatt. Turneringa har som tradisjon å ha reinkjøtt som premier.

Klubbens prestasjoner utad er nevneverdig, i særdeles grad

prestasjonene i dette jubileumsåret.

I 1997 har Lemet Ivar deltatt i Junior-NM i Elverum sammen med Tom Skotsfjord fra Hasvik. De ble til slutt nr. 17 av 24 par. Lemet Ivar var også med i junior-NM i 1995/96. Sammen med Johannes Utsi kvalifiserte Lemet Ivar seg til NM-par finalen ved at de ble nr. 2 i KM-par. I NM ble de nr. 65 av 72 par og det er «ikke urosverdig» plassering.

Kautokeino BK rykket opp til 4. divisjon i seriemesterskapet ved å vinne 5. divisjon. Laget bestod av Ronald Sabbasen-Johannes Utsi og Ellen J. Sara Eira-Johan Mathis Hætta.

Mesterpoengoversikten viser at Nils Mathis Hetta har mest poeng av Kautokeino BK-spillere pr. 10.05.97. Han har 125 mesterpoeng og dermed hjerternåla med krans. Ellers har makkerparet Karsten Lyngstad/Aslak Loso i mange år hatt den gleden å representere Kautokeino BK på sommerbridge i Gudbrandsdalen. Noen somre har de spilt ved alle klubber fra Gjøvik i sør til Dovreskogen i nord - i alt 7 klubber. De blir alltid hjertelig tatt i mot på disse klubbkveldene og ofte blir det sagt at sommeren ikke er kommet før de dukker opp. Deres prestasjoner har imidlertid vært vekslende.

Til høyre:
KLubbens yngste og
eldste medlem, Ola
Aarseth og Lemet Ivar
Hætta. – De gamle er
fortsatt eldst.

Under:
Klubbens første styre-
leder Ole K. Sara og
nåværende styreleder
Johannes Utsi.

En prat med Ola Aarseth – klubbens veteran

I jubileumsåret for Kautokeino BK faller det naturlig å hedre Ola Aarseth, som er klubbens eldste spiller og blant stifterne av klubben. Ola forteller at hans bridgeliv startet i 1935 da han gikk på gymnas på Nordfjordeid. Før den tid spilte han litt Whist, men bridge ble etterhvert hans favorittspill.

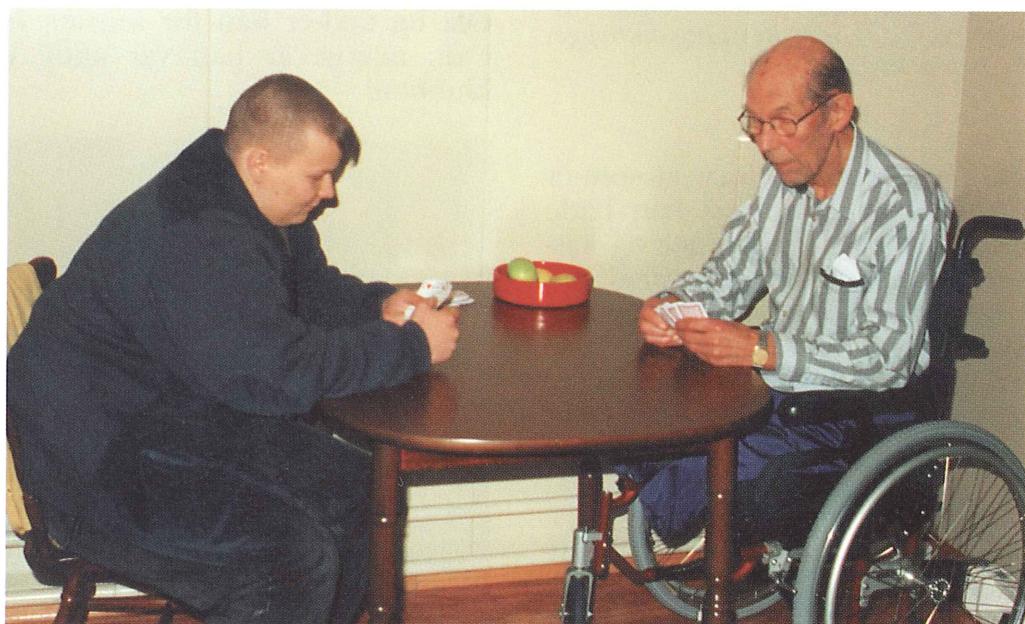
Da han var lærer i Vadsø, meldte han seg inn i Vadsø B.K.

Det var i 1943 – under krigen. I begynnelsen ble det ikke brukt

noen spesielle bridgesystemer. Melding gikk mye på teft og skjønn. Den gang var det vanlig å telle honnørstikk. Det var artig, selv om det var primitivt, inn-skyter Ola.

Senere ble det Goren-system for Ola, og det har han alltid spilt. En begynte da å telle poeng og bruke Blackwood- og Stayman-konvensjoner.

I 1957 kom Ola til Kautokeino. I tillegg til å være en god bridge-spiller har han gjennom årene

Husk å telle antall stikk, unge mann, er et av de mange rådene veteranen Ola Aarseth har til yngre medspillere.

Bridge-enka Ruth Aarseth. Hennes «tilstedevarelse» har gitt mang en byggeelig bridgekveld.

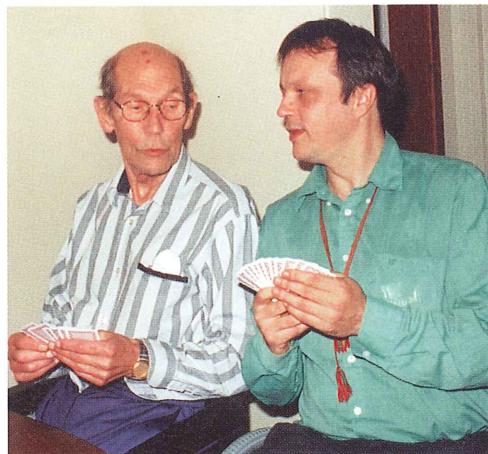
også hatt alle de tillitsverv som er i klubben. En tid var han både formann, turneringsleder og kasserer samtidig. På spørsmål om hva bridgen har betydd for ham, svarer Ola uten tenkepause: «Hyggelige sosiale samvær med mange gode bridgekamerater.» Videre sier Ola med et smil: «Den ukentlige bridgekvelden i klubben var noe en gikk og gledet seg til!»

Ola har vært kontinuiteten selv i Kautokeino BK. Av helsemessige årsaker har han nå trukket seg fra klubbens spillekvelder. De som har opplevd ham som makker -

såvel som motspiller - har lært han å kjenne som en sindig og behagelig bridgespiller som ofte hadde en god historie å fortelle. Under denne praten unnlater han da heller ikke å fortelle følgende lokalpregte historie:

- Det skulle avfyrtes en dynamittladning ved Jåmetmielli i forbindelse med elveforbygning. Sprengingsbasen ropte: «Varsku her! Varsku her!» Samtidig kom en «Márskkut» (betegnelse på en slekt) kjørende med rein og slede lengre nede på elva. Denne karen - som var litt tunghørt og trodde de ropte på han - kjørte rett frem til basen og sa: «Beundringsverdig at du kjenner «Márskkut» på så lang avstand.»

Kautokeino BK gjør honnør til Ola og takker han for innsatsen i de mange år han var aktiv i klubben!

Ola og Johannes. Ola: «Du må ble flinkere å melde Jufse, først da kan du bli en habil bridgespiller.»

Bridgehistorier v/Karstein Lyngstad:

Manglende utspill

Ved «Láhpoluobbal Open's» siste spill, første dag i 1987, oppstod det en nøtt for tolkere av bridgens regler. Utspill fra feil hånd er en relativt kjent sak, men hva skjer når utspill mangler totalt?

Lassse hadde med kjente takter friskt meldt en alldeles håpløs 6 NT. Jeg doblet med et glis og hadde også gleden av å spille ut. Etter en liten pause p.g.a. fyring i ovnen og en ny runde med karskaffe kom det sedvanlige: «Nåh – spill nå ut!» Jeg lette febrilsk, men

hadde ikke et eneste kort. Kommentarene skal ikke gjengis her, men de var svært morsomme – for noen! Jeg prøvde med et slags muntlig utspill: «Kløver konge!» Dette ble aldeles ikke godtatt, og gode råd var nå dyre.

– Ja, turneringsleder, hvordan dømmer man i sånne tilfeller?

Det må tilføyes at det var temmelig sent, eller tidlig om man vil. Mine 13 kort ble funnet til slutt – i meldeboksen!

Med buksene nede

Under den årlige en-ukes bridge-safarien i Gudbrandsdalen, hadde makker og jeg satt kursen for Lillehammer bridgeklubbs sommerbridge en torsdagkveld. Store problemer med å finne spillelokalet og turisttrafikken på E6, gjorde at vi nok var litt for sent ute. Så da vi endelig fant riktig adresse, måtte vi dele oss. – Jeg måtte finne parkeringsplass, mens makker styrtet opp trappene til 2. etasje på Lillehammer Bad. Imidlertid hadde han etter et nødvendig ærend fått problemer med at

glidelåsen hadde kilt seg, og at buksene bare sånn halvveis var på plass.

Likevel stormet han inn i spillelokalet uten frykt og ropte ut: «Har dere begynt, eller får vi være med?»

25 ansikter av begge kjønn snudde seg mot framtoningen som stod i døra med et solid grep i buksene. Med østlendingenes stoiske ro og respekt for villmenn fra de høye nord, erklærte de: «Selvfølgelig får dere være med, vi deler på nytt!»

Beten som forsvant, eller hjerteresset som ble borte

Det hendte seg en gang ut i Láhpoluobbal at makker førte en noe optimistisk kontrakt på 4 spar. Etter hvert som spillet skred fram, ble det sterkere og sterkere mumlet fra motparten: «Æ trur det blirbeit, gut!» - «Beit, nei - aldri i verden!»

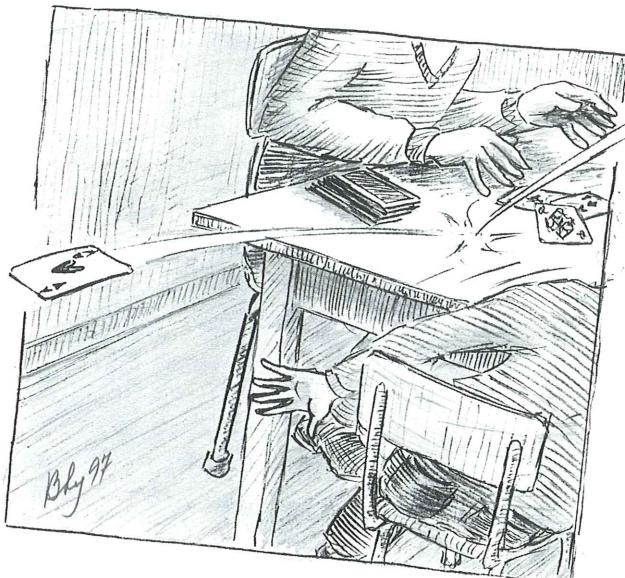
Motparten hadde tatt tre stikk, hjerteress var enda ute og makker la hjerter dame i det 13. stikket. Med hånden fra like under takbjelkene, smelte John et kort på bordet - BEIT! I et rødt glimt så vi et kort som berørte bordet og forsvant ut i det halvmørke rom utenfor kortbordets opplyste

sfære. Makker myste utover bordet og konstaterte 10 stikk!

Hissige protester og febrilsk leting til tross: - Intet bevis på at hjerterdama ble stukket! Etter en usedvanlig demokratisk avstemning med spilleførers dobbeltstemme og regnskapsførers samtykke, ble spillet annulert.

- Ny kortstokk og nye spill! Uavgjort og 0-0 med begge parter på hjemmebane!

P.S. Ved avreise et par dager senere, fantes hjerteresset i skallene til John - men foreldelsesregelen var for lengst inntrådt.

Med Vårberre som turneringsleder

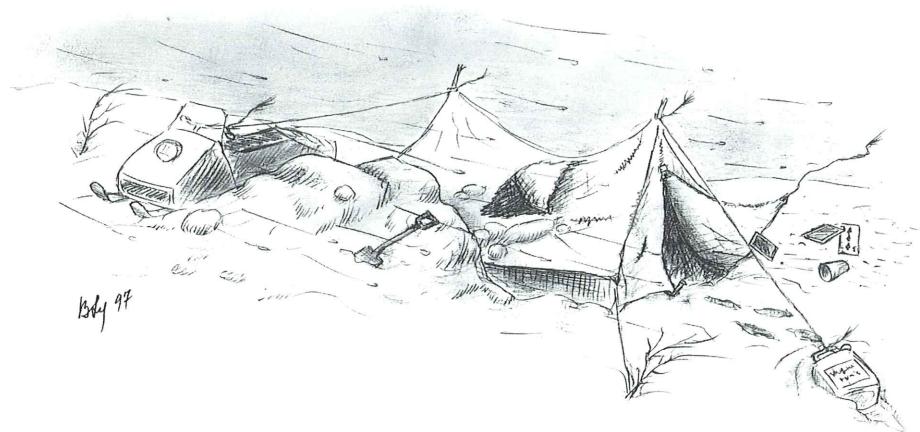
Det er ikke ofte høyere makter blander seg inn i fredelig og ærlig kortspill. Imidlertid ble det satt inn sterke krefter mot en lang-helgs-robbet ved Mohkjejávri for noen år siden. Etter at spillelokalet, et gammeldags hustelt av bomull, var satt opp, en god dram, litt isfiske og nok en dram, var det tid for bridge. Været var virkelig dårlig og ble stadig verre – ja, det var faktisk så ille at en av områdets reinforvaltere kjørte seg vill!

Fire mann rundt campingbordet, med full guffe på primusen, hadde det likevel trivelig inne i teltet. Trivelig – inntil stiv kuling med stormkast og våt snø begynte å rive spillelokalet i filler. Vi måtte

stadig vekk surre sommer og revner, og sette barduner i alt av bensinkanner, sleder, skutere og det som måtte finnes av tyngre utstyr. Med all reparasjon og den tunge snøen, krympet etter hvert spillelokalet til omtrent et halve, men vi holdt ut! Til slutt så det ut som en samling med filler og tau. Ei svær, ikke-reparerbar flenge slapp vesta-været inn og satte til slutt en stopper for det hele.

Etter 176 spill surret vi filler og utstyr på sledene sammen med ca. ett tonn snø og satte kursen rett øst – til Mihkkalaó-hytta. Der var det sol.

Den Store Turneringslederen hadde satt dagsordenen!

Utdrag fra årsmeldingen 1996/97

Johannes Utsi representerte klubben under kretsstyret i Honningsvåg. Ellers har klubbens spillere markert seg meget sterkt ute i den «store verden»:

Kautokeinoturneringa ble vunnet av Lemet Ivar Hætta og Odd Erik Bjørn fra Tromsø.

Gratulerer! Det var 2. året på rad at Kautokeino vant sitt eget mesterskap.

Divisjon: Kautokeino stilte med 2 lag i 5. divisjon og et halvt lag i 4. divisjon. Johannes Utsi/Ronald Sabbasen og Ellen J. S. Eira/Johan Mathis Hætta vant 5. divisjon og er dermed klar for 4. divisjon. **Gratulerer!** Kjetil Bjørn/Mathis Pulk og Karsten Lyngstad/Aslak Loso havnet midt på tabellen etter mye varierende spill. 4. divisjonslaget med Nils Hetta/Lemet I. Hætta og Kurt Olaussen/Elin Nilsen havnet midt på tabellen etter en rimelig sterk avslutning.

KM-mesterskap: KM-mix ble vunnet av Liss Wahlmann og Johannes Utsi med Eva Lund Heitmann og Lemet Ivar Hætta på en fin 3. plass. **Gratulerer!**

KM-lag ble vunnet av Karasjok med laget fra Kautokeino på 3.

plass. Her deltok Johannes Utsi/Nils Hetta og Ronald Sabbasen/Kjetil Bjørn.

KM-par som gikk i Honningsvåg, ble vunnet av Paul Thomasen/Svein Ernstsen fra Alta og Johannes Utsi/Lemet Ivar Hætta på den viktige 2. plassen. Denne plassen ga nemlig en NM-plass. **Gratulerer!**

KM-par junior ble som forventet vunnet av Lemet Ivar Hætta og Tom Skotsfjord fra Hasvik. **Gratulerer!**

NM-finaler!!! Gratulerer

Kautokeino Bridgeklubb!

For første gang i historien har klubben opplevd å være med i en senior NM-finale, og sannelig min hatt i 2 senior-finaler i ett og samme år. Som om ikke dette var nok deltok Lemet Ivar i junior-NM-finalen annet år på rad. Det er det ikke mange klubber i Norge som har opplevd. Resultatene var riktignok meget blandet. Vi hadde nok størst forventninger til Lemet Ivar og Tom i NM-junior og Liss/Johannes i mix-finalen. I NM-par var målet å være nærmest mulig middels.

NM-junior: Lemet Ivar/Tom havnet på en «skuffende» 17. plass

av 24 deltagende. Dette var langt under pari. Undertegnede og flere med meg hadde spådd dem blant de beste, men de har sjansen igjen til neste år. Tvi, tvi!

NM-mix: Liss/Johannes hadde selv ambisjoner om å kjempe blant de beste, men etter en heller dårlig start kom paret på en respektabel 8. plass av 52 par.

NM-par: Etter en god start havnet Johannes/Lemet Ivar på en skuffende 65. plass av 72 par.

Ellers har vi vært representert i FM-par, Altaturneringen og Midnight Sun-turneringen i Tromsø. 2.-plassen til Johannes/Lemet Ivar

i Midnight Sun i sommer var meget oppløftende, ellers har resultatene vært rundt middels.

Årets klubbmestere ble Ellen J. Sara Eira og Johan Mathis Hætta, meget knepent foran Kjetil og Mathis Pulk. Et enkelt stikk/kort (hjerteress) avgjorde mesterskapet. - Sorry, Kjetil og Mathis, klubben unner dere virkelig mesterskapet neste år! En stor gratulasjon til Ellen og Johan Mathis.

Konklusjon:

Kautokeino Bridgeklubb er en veldrevet klubb i forhold til mange andre klubber i landet. Økonomien er god, aktiviteten bra og medlemstallet ganske stabilt, nesten for stabilt. Klubbens fremste målsetning i fremtiden må være å få opp rekrutteringa og flere damespillere. Dette kan gjøres ved å få bridge som valgfag i grunnskolen og arrangere bridgekurs á la fjaråret.

Til slutt en personlig oppfordring fra klubbformannen:

Ta var på din kjære makker og vis toleranse og høflighet overfor dine motspillere.

Husk! Trivsel og harmoni er de desidert viktigste momentene for svært mange av klubbens medlemmer. Alle er ikke like resultatorientert som du.

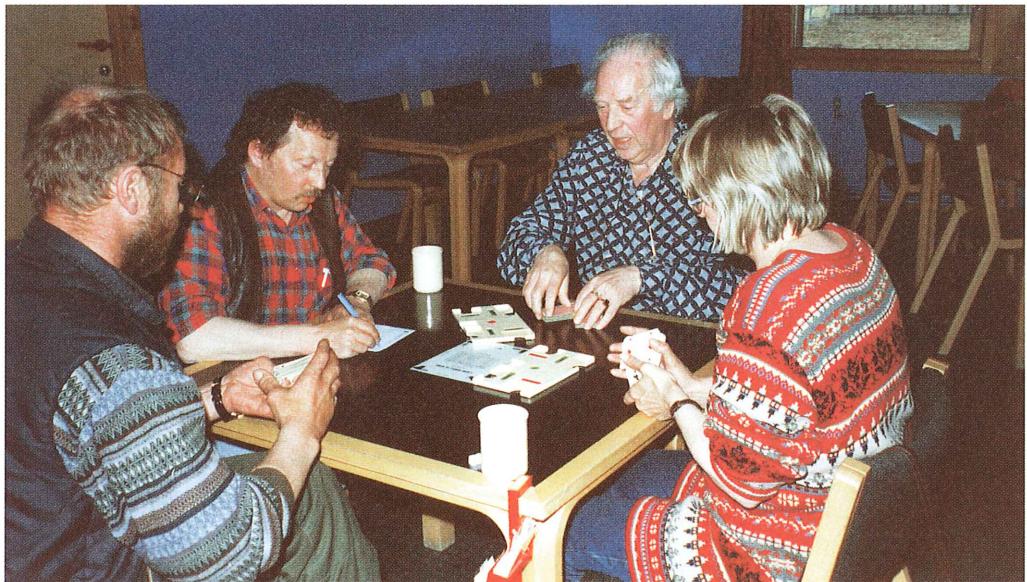
Jufse

*Lemet Ivar Hætta og Johannes Utsi,
NM-deltakere 1997.*

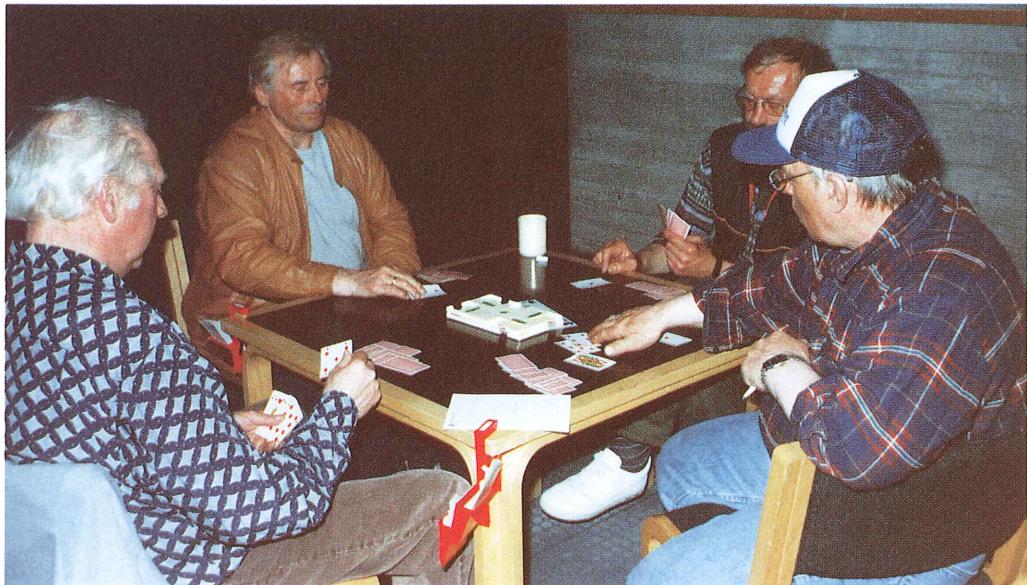

En spent Jon Ole B. står og følger med hva makker Aslak Anders og motstanerne Anne Marie og Klemet Ole holder på med. Aslak Anders er nettopp ankommet fra reinflokken.

Klemet Ole Hætta med makker; Anne Marie Turi og Per Aarseth med makker; Karsten Lyngstad. PS. Karsten flyttet dessverre til hjempllassen Kvam, sommeren 1997.

Lars Gaino i dyp konsentrasjon, hjerter dame sittet bak knekten eller hva? Han har Lars Johan (denne gang uten skinnluia) som makker med Karsten alias «Maze Linka» og Per som motstandere.

2 krets mestere, Lemet Ivar for junior par og Nils Hetta for senior lag, rått parti eller hva, Ellen J.S:E. og Johan Mathis H.

Klubbmestere i Kautokeino Bridgeklubb (1957-1997)

Sesongen	1957-58:	Ola Aarseth - Lauritz Klemetsen
"	1958-59:	Ola Aarseth - Lauritz Klemetsen
"	1959-60:	Ole K. Sara - Karin Næverdal
"	1960-61:	Ola Aarseth - Ellen Klemetsen
"	1961-62:	Ellen Klemetsen - Jacob Beldo
"	1962-63:	Ellen Klemetsen - Lauritz Klemetsen
"	1963-64:	Ola Aarseth - Lauritz Klemetsen
"	1964-65:	Ola Aarseth - Edvard Nilima
"	1965-66:	Ola Aarseth - Lauritz Klemetsen
"	1966-67:	Ole K. Sara - Per Dybos
"	1967-68:	Ole K. Sara - Per Dybos
"	1968-69:	Ole K. Sara - Per Dybos
"	1969-70:	Ellen Klemetsen - Lauritz Klemetsen
"	1970-71:	Ola Aarseth - Jan Birkeland
"	1971-72:	Ole K. Sara - Kåre Andreassen
"	1972-73:	Svein Erik Bull - Johnny Fløtten
"	1973-74:	Svein Erik Bull - Ola Aarseth
"	1974-75:	Svein Erik Bull - Ola Aarseth
"	1975-76:	Ola Aarseth - Lauritz Klemetsen
"	1976-77:	Klemet Nils Hansen - Johannes Mathis Anti
"	1977-78:	Regnor Solbakk - Aslak Loso
"	1978-79:	Ola Aarseth - Terje Olsen
"	1979-80:	Ola Aarseth - Ellen J. Sara
"	1980-81:	Klemet Ole Hætta - Terje Olsen
"	1981-82:	Svein Birger Olsen - Ellen Klemetsen
"	1982-83:	Karsten Lyngstad - Aslak Loso
"	1983-84:	Lars Gaino - John Loso
"	1984-85:	Nils Siri - Aslak Anders Eira
"	1985-86:	Lars Gaino - John Loso
"	1986-87:	Nils Mathis Hetta - Johannes Utsi
"	1987-88:	Aslak Anders Eira - Klemet Ole Hætta
"	1988-89:	Aslak Anders Eira - Klemet Ole Hætta
"	1989-90:	Aslak Anders Eira - Klemet Ole Hætta
"	1990-91:	Karsten Lyngstad - Aslak Loso
"	1991-92:	Ellen J. Sara Eira - Johan Mathis Hætta
"	1992-93:	Ellen J. Sara Eira - Johan Mathis Hætta
"	1993-94:	Johannes Utsi - Lars Gaino
"	1994-95:	Johannes Utsi - Lars Gaino
"	1995-96:	Johannes Utsi - Lars Gaino
"	1996-97:	Ellen J. Sara Eira - Johan Mathis Hætta

Medlemsliste pr. 30.09. 1997

Medl. nr	Navn	MP	Medl. nr	Navn	MP
14470	Jon Ole Bjørklund	6	4737	Aslak Loso	91
12651	Kjetil Bjørn	36	4733	John Loso	65
8563	Aslak Anders Eira	16	9721	Karsten Lyngstad	67
6965	Ellen J. Sara Eira	18	26935	Rolf Olaisen	
10476	Lars Johan Eira	10	25710	Mathis Pulk	7
23192	Ole N. P. Eira	3	10904	Ronald Sabbasen	66
8145	Lars A. Gaino	88	20656	Svein Ole Sandvik	
8341	Nils Mathis Hetta	132	10704	Kurt Sara	8
10743	Johan Mathis Hætta	63	24734	Anne Marie Turi	3
7757	Klemet Ole Hætta	54	11025	Johannes Utsi	49
14000	Lemet Ivar Hætta	39	5979	Per Varsi	6
	Gunvor Kleppan				

Ole K. Saras pokal

Ole K. Sara ga i forbindelse med 20-årsjubileet, en sum til pokal. Pokalen skulle gå som premie til den spiller som først oppnådde 15 poeng med minst 2 forskjellige makkere. Poenggivende var de tre første plassene i klubbmesterskapet, med 3-2-1, og de tre første plassene i Kautokeino-turneringa med 4-3-2, gjeldende fra 1978. John Loso oppnådde 15 poeng i 1987 og vant dermed pokalen med to makkere – nemlig Lars Gaino og avdøde Oddmund Sandvik.

Den originale Venor-lavvu:
**Over 50.000 brukere
kan ikke ta feil!**

Venor-lavvuen er et resultat av generasjonerers erfaring med lavvu. Den er produsert i samenes hjemland av mennesker som er opptatt av å forvalte den samiske kulturarven.

Venor har Norges største utvalg av lavvuer. Fra superlette turvarianter, til mer tradisjonelle lavvuer og gammer.

Sammen med lavvuen får du et lavvukurs som gir deg et innblikk i lavvuens historie. Her lærer du

også hvordan du innretter deg i lavvuen.

Ring eller skriv i dag og be om brosjyre med stoffprøver og prisliste.

9520 Kautokeino, Tlf/Fax: 78 48 66 22

Venor-lavvu - Bygget på samisk tradisjon

**Vi utfører alt av el.-installasjoner og telefon
i bolighus og industri.**

Ta kontakt for uforpliktende tilbud!

Markveien 53 • 9500 Alta
Tlf. 78 43 74 65 • Fax 78 43 75 15

**SLAKTING • PRODUKTUTVIKLING
PRODUKSJON • MARKEDSFØRING**

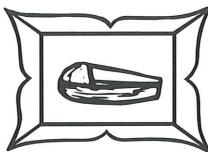

**REINPRODUKTER AS
9520 Kautokeino**

Telefon 78 48 64 04 • Telefax 78 48 68 30

**Vi produserer ekte kvalitets ullkartanker.
Bestill derfor nå, for levering senere!**

**Billedinnramming utføres.
Vi har ca. 40 typer billedrammelister,
flere type farger syrefri papp**

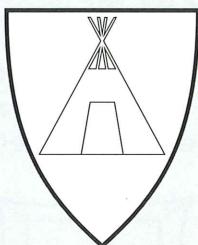

**ANDERS GAUP's
INNRAMMING OG SAMISK TREHÅNDARBEID**
Telefon 78 45 75 54 • Postboks 93, 9525 Máze

**Vi gratulerer Kautokeino Bridgeklubb
med 40 års jubiléet!**

Når kvalitet teller, bruk fagfolk!

FREDA
FREDA ANS
Autorisert regnskapsførerselskap
9525 Máze

GUOVDAGEAINNU SUOHKAN KAUTOKEINO KOMMUNE

**Velkommen til et hyggelig opphold hos
oss under Kautokeino Bridgeklubbs
40-års jubileum**

**Nordlandia
Kautokeino
Hotell**

Tlf. 78 48 62 05 • Telefax 78 48 67 01

B R
K E I N O

for
klubbens navn er Kautokeino Bridgeklub
klubbens formål er å spille bridge.
For å delta i klubbens møter og
medlemskontingent vare betalt.
Medlemskontingenten fastsette
Ethvert medlem er forplikt
til å
som han har fungert.
Består av 4 med
er og sekretær
er og